

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA DŽERARDA HOGANA [*GERARD HOGAN*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2021. gada 24. jūnijā¹

Lieta C-271/20

Aurubis AG

pret

Bundesrepublik Deutschland

(*Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa, Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai – Pārejas režīms saskaņotai bezmaksas emisijas kvotu sadalei – Lēmums 2011/278/ES – 3. panta d) punkts – Jēdziens “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta” – Uzliesmojuma kausēšana – Autotermālā reakcija – Piešķiršanas prasījums, kas netiek piešķirts tirdzniecības laikposma beigās

I. Ievads

1. Šis *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa, Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu galvenokārt attiecas uz jēdziena “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta” interpretāciju Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK [(2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.)]², 3. panta d) punkta izpratnē.

2. “Kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta” ir viena no rūpniecisko iekārtu kategorijām, kurai Direktīvas 2003/87 izpratnē var piešķirt bezmaksas emisijas kvotas. Tieši šajā direktīvā ir noteikta sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotām uzņēmumiem, kas nodarbojas ar tirdzniecību Eiropas Savienībā.

3. Lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Aurubis AG* (turpmāk tekstā – “*Aurubis*”) un *Bundesrepublik Deutschland* (turpmāk tekstā – “Vācijas Federatīvā Republika”), ko pārstāv *Umweltbundesamt, Deutsche Emissionshandelsstelle* (Federālā vides aģentūra, Vācijas Emisijas kvotu tirdzniecības dienests; turpmāk tekstā – “*DEHSt*”), par emisijas kvotu apjomu, ko *Aurubis* par primārā vara ražošanu piešķir bez maksas.

¹ Oriģinālvaloda – angļu.

² OV 2011, L 130, 1. lpp.

II. Juridiskais konteksts

A. Savienības tiesības

1. Direktīva 2003/87

4. Direktīva 2003/87 ir vairākkārt grozīta, tostarp ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu³, un ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/410 (2018. gada 14. marts), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai sekmētu emisiju izmaksefektīvu samazināšanu un investīcijas mazoglekļa risinājumos, un Lēmumu (ES) 2015/1814⁴. Ņemot vērā pamatlietas faktus, man šķiet, ka atbildei uz pirmo jautājumu būtiska ir 2012. gadā piemērojamā redakcija, un tāpēc tiks izmantota šī redakcija, ja vien nav norādīts citādi.

5. Direktīvas 2003/87 1. pantā “Priekšmets” ir noteikts:

“Ar šo direktīvu izveido sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā [...], lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos rentablā un ekonomiski efektīvā veidā.

[..]”

6. Direktīvas 2003/87 2. panta “Darbības joma” 1. punktā ir noteikts:

“Šī direktīva attiecas uz emisijām no I pielikumā minētajām darbībām un II pielikumā minētajām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm.”

7. Saskaņā ar Direktīvas 2003/87 3. pantu “Definīcijas”:

“Šajā direktīvā izmantotas šādas definīcijas:

[..]

b) “emisijas” nozīmē siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izplūdi atmosfērā no kādas iekārtas avotiem;

[..]

e) “iekārta” nozīmē stacionāru tehnisk[u] vienību, kur veic vienu vai vairākas darbības, kas minētas I pielikumā, un citas tieši saistītas darbības, kurām ir tehniska saistība ar šajā objektā veicamajām darbībām un kuras var ietekmēt emisijas un piesārņojumu;

[..]

³ OV 2009, L 140, 63. lpp.

⁴ OV 2018, L 76, 3. lpp.

t) “sadedzināšana” nozīmē kurināmā oksidēšanu neatkarīgi no tā, kā tiek izmantota šajā procesā ražotā siltumenerģija, elektroenerģija vai mehāniskā enerģija, un citas tieši saistītas darbības, tostarp dūmgāzu attīrīšana;

[..].”

8. Direktīvas 2003/87 10.a panta “[Savienības] mēroga pagaidu noteikumi, lai saskaņotu bezmaksas kvotu piešķiršanu” 1. punktā ir noteikts:

“Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem [Savienības] mērogā pilnībā saskaņotus īstenošanas noteikumus šā panta 4., 5., 7. un 12. punktā minēto kvotu saskaņotai sadalei, tostarp visus noteikumus, kas vajadzīgi, lai saskaņoti piemērotu 19. punktu.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 23. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Pirmajā daļā minētajos noteikumos pēc iespējas paredz [Savienības] mēroga *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka kvotu sadale rosina samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, uzmanību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, alternatīviem ražošanas procesiem, augstas efektivitātes koģenerācijai, energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai, biomasas izmantošanai un CO₂ uztveršanai, transportēšanai un uzglabāšanai, ja šādas iekārtas ir pieejamas; kvotu sadale nerada stimulu palielināt emisijas. Bezmaksas kvotas nesadala saistībā ar jēlkādu elektroenerģijas ražošanu, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 10.c pants, un izņemot elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot dūmgāzes.

Katrai nozarei un apakšnozarei līmeņatzīmes parasti aprēķina attiecībā uz galaproduktu, nevis izejmateriāliem, lai tādējādi attiecīgajā nozarē vai apakšnozarē visā ražošanas procesā iespējami vairāk samazinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un palielinātu energoefektīvus ietaupījumus.

[..].”

2. Lēmums 2011/278

9. Lēmuma 2011/278 1., 5., 12. un 18. apsvērumi bija formulēti šādi:

“(1) Direktīvas 10.a pantā noteikts, ka Kopienas mēroga un pilnībā saskaņotiem īstenošanas pasākumiem bezmaksas emisiju kvotu sadalei pēc iespējas jāparedz *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka emisiju kvotu bezmaksas sadale rosina samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, vērību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, alternatīviem ražošanas procesiem, augstas efektivitātes koģenerācijai, energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai, biomasas izmantošanai un oglekļa dioksīda uztveršanai, transportēšanai un uzglabāšanai, ja šādas iekārtas ir pieejamas, neradot stimulus palielināt emisijas. Kvotu sadale jānosaka pirms tirdzniecības perioda, lai nodrošinātu netraucētu tirgus darbību.

[..].

(5) Komisija uzskatīja, ka līmeņatzīmes noteikšana produktam ir iespējama, ja, ņemot vērā ražošanas procesu sarežģītumu, bija pieejamas produktu definīcijas un klasifikācijas, kas ļauj pārbaudīt ražošanas datus un emisiju kvotu sadalei vienoti piemērot šā produkta līmeņatzīmi visā Savienībā. Netika veikta nekāda diferencēšana atkarībā no ģeogrāfiskā izvietojuma vai tehnoloģijām, izmantotajiem izejmateriāliem vai kurināmā, lai nekropļotu oglekļa dioksīda emisiju efektivitātes salīdzinošās priekšrocības visas Savienības tautsaimniecībā un lai uzlabotu emisijas kvotu pagaidu bezmaksas sadali.

[..]

(12) Ja produkta līmeņatzīmes iegūšana nebija iespējama, bet tiek radītas siltumnīcefekta gāzes, uz kurām attiecas emisijas kvotu bezmaksas sadale, šīs kvotas jāpiešķir, pamatojoties uz vispārīgām alternatīvām pieejām. Ir izstrādāta trīs alternatīvu pieeju hierarhija, lai pēc iespējas vairāk samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un ietaupītu enerģiju vismaz dažās attiecīgo ražošanas procesu daļās. Siltuma līmeņatzīme ir piemērojama siltuma patēriņa procesiem, kuros izmanto izmērāmu siltumu. Kurināmā līmeņatzīmi piemēro, ja tiek patērēts neizmērāms siltums. Siltuma un kurināmā līmeņatzīmju vērtības ir iegūtas, pamatojoties uz caurskatāmības un vienkāršības principu, izmantojot tāda plaši pieejama kurināmā atsauces efektivitāti, kuru var uzskatīt par otro labāko kurināmo siltumnīcefekta gāzu efektivitātes izteiksmē, ņemot vērā energoefektivitātes paņēmienus. Procesu emisijām emisiju kvotas jāsadala, pamatojoties uz vēsturiskām emisijām. [..]

(18) Lai nepieļautu nekādus konkurences izkropļojumus un nodrošinātu oglekļa dioksīda tirgus netraucētu darbību, dalībvalstīm jā rūpējas par to, lai, nosakot kvotas atsevišķām iekārtām, nenotiktu dubulta uzskaitē un dubulta piešķiršana. Šajā sakarā dalībvalstīm jāpievērš īpaša uzmanība gadījumiem, kad līmeņatzīmes produktu ražo vairāk nekā viena iekārta, kad vienā iekārtā ražo vairāk nekā vienu līmeņatzīmes produktu vai kad ar starpproduktiem apmainās starp iekārtām.”

10. Šā lēmuma 2. pantā “Darbības joma” bija noteikts:

“Šis lēmums attiecas uz emisiju kvotu bezmaksas sadali atbilstoši Direktīvas [2003/87] III nodaļai (stacionāras iekārtas) tirdzniecības periodos, sākot ar 2013. gadu [..].”

11. Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 3. pantu:

“Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

[..]

b) “produkta līmeņatzīmes apakšiekārta” ir enerģijas, kurināmā, izejmateriālu un citu ražošanai nepieciešamo materiālu patēriņš un galaprodukcija, un attiecīgas emisijas saistībā ar tāda produkta ražošanu, kuram līmeņatzīme noteikta I pielikumā;

c) “siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta” ir kurināmā un enerģijas patēriņš un galaprodukcija, un attiecīgas produkta līmeņatzīmes apakšiekārtā neietilpstošās emisijas no tāda izmērāma siltuma ražošanas, importa no iekārtas vai citas Savienības sistēmas vienības, vai abām:

- kas tiek patērēts vienas konkrētas iekārtas robežās produkcijas ražošanai, mehāniskās enerģijas ražošanai, izņemot patērēto elektroenerģijas ražošanai, siltumapgādei vai atdzesēšanai, izņemot patērēto elektroenerģijas ražošanai, vai
 - kas tiek eksportēts uz iekārtu vai citu vienību ārpus Savienības sistēmas, izņemot, ja to eksportē elektroenerģijas ražošanai;
- d) “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta” ir enerģijas un kurināmā izmantošana, saražotā galaprodukcijas un ar produkta līmeņatzīmi ražošanas iekārtai nenosegtās attiecīgās emisijas neizmērāmā siltuma ražošanai sadedzinot kurināmo, kas patērēts produkcijas ražošanai, mehāniskās enerģijas ražošanai, izņemot patēriņu elektroenerģijas ražošanai, apkurei un dzesēšanai, izņemot patēriņu elektroenerģijas ražošanai, tostarp veicot drošības dedzināšanu ar lāpu;
- e) “izmērāms siltums” ir neto siltuma plūsma, kas tiek transportēta pa identificējamiem cauruļvadiem vai kanāliem, izmantojot siltumpārvades līdzekli, piemēram, tvaiku, karstu gaisu, ūdeni, eļļu, izkausētus metālus un sāļus, kuram ir uzstādīta vai var uzstādīt siltumzskaites mērierīci;
- [..]
- g) “neizmērāms siltums” ir viss pārējais siltums, kas nav izmērāms siltums;
- h) “procesa emisiju apakšiekārta” ir Direktīvas [2003/87] I pielikumā uzskaitītās siltumnīcefekta gāzu emisijas, izņemot oglekļa dioksīda emisijas, kuras rodas ārpus I pielikumā iekļauto produktu līmeņatzīmju sistēmu robežām, vai oglekļa dioksīda emisijas, kuras rodas ārpus I pielikumā iekļauto produktu līmeņatzīmju sistēmu robežām jebkuras turpmāk minētās darbības rezultātā, un emisijas, kas rodas savāktā nepilnīgi oksidēta oglekļa, kas iegūts turpmāk minēto darbību, lai ražotu izmērāmu siltumu, neizmērāmu siltumu vai elektrību, rezultātā, dedzināšanas procesā, ar nosacījumu, ka tiek atskaitītas emisijas, kas būtu radušās, sadedzinot tādu dabasgāzes daudzumu, kas līdzvērtīgs sadedzināta nepilnīgi oksidēta oglekļa tehniski izmantojamajam enerģētiskajam saturam:
- i) metāla savienojumu rūdās, koncentrātos un sekundārajos materiālos ķīmiska vai elektrolītiska reducēšana;
 - ii) metālu un metāla savienojumu attīrīšana no piesārņojumiem;
 - iii) karbonātu sadalīšana, izņemot tos, kas paredzēti dūmgāzu attīrīšanai;
 - iv) ķīmiskā sintēze, kurā oglekli saturošs materiāls piedalās reakcijā ar primāro mērķi, kas nav siltuma ražošana;
 - v) oglekli saturošu piedevu vai izejmateriālu izmantošana primārajam mērķim, kas nav siltuma ražošana;
 - vi) metaloīdu oksīdu vai nemetāla oksīdu, piemēram, silīcija oksīdu un fosfātu, ķīmiska vai elektrolītiska reducēšana;
- [..].”

12. Lēmuma 2011/278 10. panta “Sadale iekārtas līmenī” 8. punktā bija noteikts:

“Nosakot katrai iekārtai provizorisko bez maksas piešķiramo emisiju kvotu kopējo daudzumu, dalībvalstis nodrošina, ka emisijas netiek uzskaitītas dubulti un piešķiršana nav negatīva. [..]”

13. Lēmums 2011/278 tika atcelts no 2021. gada 1. janvāra ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2019/331 (2018. gada 19. decembris), ar ko nosaka Savienības mēroga pārejas noteikumus saskaņotai bezmaksas emisijas kvotu iedalei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu⁵. Tomēr saskaņā ar minētās deleģētās regulas 27. pantu šo lēmumu turpina piemērot sadalēm attiecībā uz periodu pirms 2021. gada 1. janvāra.

B. Vācijas tiesību akti

1. Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz

14. 2011. gada 21. jūlija *Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz* (Likums par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecību; turpmāk tekstā – “TEHG”)⁶ 9. pants ir formulēts šādi:

“(1) Iekārtu operatori bezmaksas emisijas kvotas piešķir saskaņā ar principiem, kas ir noteikti Direktīvas [2003/87] [..] spēkā esošās redakcijas 10.a pantā un [..] Lēmumā [2011/278].

[..]”

15. TEHG 1. pielikuma 2. daļas “Darbības” 1. punktā to iekārtu vidū, kuru emisijas ietilpst šī likuma piemērošanas jomā, ir minētas “sadedzināšanas iekārtas, kas ir paredzētas kurināmā dedzināšanai, kuru nominālā siltumspēja iekārtā ir vienāda ar vai lielāka par 20 MW, ja vien tās nav minētas kādā no nākamajiem punktiem”.

2. Zuteilungsverordnung 2020

16. 2011. gada 26. septembra *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* (*Zuteilungsverordnung 2020*) (Noteikumi par siltumnīcas efekta gāzu emisijas kvotu piešķiršanu tirdzniecības laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam; turpmāk tekstā – “ZuV 2020”)⁷ 2. panta 27. un 29. punktā jēdzieni “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta” un “procesa emisiju apakšiekārta” ir definēti līdzīgi kā Lēmuma 2011/278 3. panta d) un h) punktā.

III. Pamatlietas fakti

17. *Aurubis* pieder iekārta Hamburgā (Vācija), kas ražo primāro varu. Tā kā šī darbība ietilpst darbību kategorijā, kas iekļauta Direktīvas 2003/87 I pielikuma 6. punktā “krāsaino metālu ražošana vai pārstrāde [..], kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā siltumspēja [..] ir lielāka par 20 MW”, uz *Aurubis* attiecas emisijas kvotu tirdzniecības pienākums.

⁵ OV 2019, L 59, 8. lpp.

⁶ BGBl. 2011 I, 1475. lpp.

⁷ BGBl. 2011 I, 1921. lpp.

18. Iekārta sastāv no divām apakšiekārtām – *Rohhüttenwerk Nord* un *Rohhüttenwerk Ost (RWO)*. Pamatlieta attiecas tikai uz pēdējo minēto iekārtu. *RWO* apakšiekārta ir lietuve, kurā iegūst primāro varu, kausējot vara koncentrātu suspensijkausēšanas krāsnī, izmantojot “Outokumpu” procesu⁸. Tomēr, pēc *Aurubis* teiktā, šis process tika uzlabots ar pašu veikto izpēti un izstrādes darbu, lai suspensijkausēšanas krāsnī varētu lietot, neizmantojot oglekļa degvielu⁹.

19. Pēc prasītājas 2012. gada 20. janvāra pieteikuma *DEHSt* ar 2014. gada 17. februāra lēmumu piešķir tai kopumā 2 596 999 bezmaksas emisijas kvotas laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam.

20. 2014. gada 14. martā prasītāja iesniedza sūdzību. Ar 2018. gada 3. aprīļa lēmumu par iesniegto sūdzību *DEHSt* daļēji atcēla lēmumu par kvotu piešķiršanu, ciktāl piešķirtās kvotas pārsniedza 1 784 398 emisijas kvotas. Tā pamatoja faktu, ka vara koncentrātu nevar ņemt vērā “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas” kontekstā, bet tas drīzāk ir jāattiecina uz “procesa emisiju apakšiekārtu”. Pārrēķinājusi tiesības uz kvotu sadali, *DEHSt* pieprasīja atdot 523 027 kvotas.

21. Prasītāja apstrīdēja lēmumu par iebildumu, 2018. gada 30. aprīlī iesniedzot prasību iesniedzējtiesā.

22. Saskaņā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu *Aurubis* iesniedzējtiesā ir apgalvojusi, ka vara koncentrāts, ko tā izmanto uzliesmojuma kausēšanas procesā, sastāv no vara un dzelzs sulfīdiem (varš, dzelzs un sērs – katrs 30 %). Koncentrāts satur arī oglekļa un citu metālu daļu piejaukumu. Lai iegūtu primāro varu, šo koncentrātu vispirms sajauc ar smiltīm un citām lietošanai paredzētām vielām, kas dažreiz satur arī ļoti nelielu daudzumu oglekļa. Šādi iegūto preparātu ievieto suspensijkausēšanas krāsnī ar gaisa un skābekļa maisījumu. Vara koncentrātā esošā skābekļa un sēra ķīmiskās reakcijas dēļ temperatūra krāsnī pārsniedz 1200 C, un tas savukārt noved pie vara koncentrāta likvidēšanas. Smiltis arī silda, un neapstrādātas dzelzs masas tiek sašķidrinātas. Šajā procesā netiek izmantota fosilā degviela.

23. Saskaņā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu šādi iegūtās vielas ir metālakmens (*matte*) (kas ir vara un dzelzs sulfīda maisījums), dzelzs silikāts (izdedžu formā) un sēra dioksīds (SO₂). Pēc tam šo *matte* ievieto pārveidotājā, kurā arī pārējās sēra un dzelzs frakcijas oksidē, iepildot gaisa un skābekļa maisījumu. Šajā gadījumā tiktu radīts arī siltums. Šīs stadijas produktu, kas zināms kā “nerafinēts varš”, ievieto anoda krāsnī, kurā atlikušās sēra frakcijas sadedzinot pārveido par SO₂. Tādējādi tiek iegūts galaprodukts – primārais varš.

24. Tāpēc šķiet, ka procesā neizmanto fosilo degvielu. Atšķirībā no citiem vara ražotājiem, kas izmanto oglekli saturošu degvielu, piemēram, mazutu vai dabasgāzi, *Aurubis* izstrādātais un izmantotais process būtu uzlabojums klimata aizsardzības ziņā. Lai gan šis process parasti rada SO₂, nevis oglekļa dioksīdu (CO₂), attiecīgā lietuve tomēr atmosfērā izdala nelielu daudzumu CO₂, jo vara koncentrātā ir ļoti neliels daudzums oglekļa. Izmantotie vara koncentrāti satur oglekli apmēram 0,7 % (masas daļa). Tādējādi *RWO* emitētu 0,026 tonnas CO₂ uz tonnu vara koncentrāta vai vidēji 29 024 tonnas CO₂ gadā.

25. *Aurubis* apgalvo, ka bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanai vajadzēja būt balstītai uz *ZuV 2020* 2. panta 27. punktu un Lēmuma 2011/278 3. panta d) punktu, jo sērs, kas sadedzināts suspensijkausēšanas krāsnī, šim nolūkam ir “kurināmais”. Izejvielu klasificēšana par kurināmo

⁸ Šis process ir nosaukts pēc (tagad nelietotas) vara raktuves Somijas austrumos, kas 20. gadsimta 40. gadu beigās pirmo reizi izstrādāja šo sēru saturošo rūdu kausēšanas procesu.

⁹ Skat. *Aurubis* rakstveida apsvērumu 8. punktu.

nenozīmē, ka šīs izejvielas izmantošanas galvenais mērķis ir siltuma ražošana vai ka tā ir standarta kurināmais, piemēram, ogles, nafta vai dabasgāze. Vara koncentrātā vara sastāvdaļa ir izejviela, bet sēra sastāvdaļa ir kurināmais.

26. *Aurubis* arī apgalvo, ka atbildētāja vienmēr ir paļāvusies uz hierarhiskām attiecībām starp trim rezerves metodēm. Pēc *Aurubis* domām, tā kā kritēriji “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtai” ir izpildīti, sadale, pamatojoties uz procesa emisiju līmeņatzīmi, nav jāņem vērā. Turklāt, lai izpildītu “procesā emisijas apakšiekārtas” kritēriju, starp CO₂ emisiju un izmantoto procesu jābūt tiešai un tūlītējai cēloņsakarībai. Tas tā nebūtu gadījumā ar “Outokumpu” procesu.

27. Šo iemeslu dēļ *Aurubis* lūdz atcelt 2018. gada 3. aprīļa lēmumu un piešķirt papildu emisijas kvotas 2013.–2020. gadam.

28. Pēc Vācijas Federatīvās Republikas uzskata, lai pastāvētu “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta” *ZuV 2020* 2. panta 27. punkta un Lēmuma 2011/278 3. panta d) punkta izpratnē, nepieciešams, lai attiecīgā materiāla izmantošanas galvenais mērķis būtu siltuma ražošana. Tā apgalvo, ka tas tā nav attiecībā uz *RWO* iekārtu, jo vara koncentrāts ir izejviela un tā galvenais izmantošanas mērķis ir primārā vara ražošana. Šis koncentrāts arī attiecīgajā procesā netiek pilnībā sadedzināts – pretēji tam, kas tiek pieņemts, aprēķinot kurināmā līmeņatzīmi. Turklāt kurināmais kurināmā līmeņatzīmes izpratnē ir kurināmais, kuru var aizstāt ar citu kurināmo, it īpaši ar dabasgāzi.

29. Iesniedzējtiesa sākumā norāda, ka tad, ja uzskatītu, ka *RWO* ir “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta”, tas nozīmētu vara koncentrāta vai tajā esošā sēra frakcijas klasificēšanu kā “kurināmo”.

30. Šī tiesa norāda, ka Tiesa 2019. gada 20. jūnija sprieduma *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518) 53. punktā ir nospriedusi, ka Direktīvas 2003/87 3. panta t) punkts nereducē jēdzienu “sadedzināšana” tikai līdz oksidēšanās reakcijām, kas pašas rada siltumnīcas efektu izraisošo gāzi. Šādai Tiesas interpretācijai nav obligāti izšķirošas nozīmes, lai interpretētu jēdziena “kurināmais” piemērošanas jomu Lēmuma 2011/278 3. panta d) punktā.

31. It īpaši jānosaka, vai piešķiršana, pamatojoties uz kurināmā līmeņatzīmi, paredz, ka sadedzināšanas galvenais mērķis ir siltuma ražošana. Kritiski skatoties, tomēr šajā lietā izmantotais vara koncentrāts kalpo gan kā izejviela, gan kā kurināmais. Tāpat jautājums par to, vai, lai secinātu kurināmā esamību Lēmumā 2011/278 minētā kurināmā līmeņatzīmes izpratnē, ir nepieciešams, lai izmantotais kurināmais būtu savstarpēji aizstājams, netiek reglamentēts Tiesas judikatūrā.

32. Iesniedzējtiesa visbeidzot norāda, ka trešais apmaiņas laikposms beidzas 2020. gada 31. decembrī. Tā norāda, ka saskaņā ar Vācijas judikatūru pirmā un otrā tirdzniecības laikposma beigās nozīmēja, ka piešķiršanas prasījumi, kas vēl nebija samaksāti 30. aprīlī pēc tirdzniecības laikposma beigām, zaudēja spēku, ja valsts tiesību aktos nebija skaidri noteiktu pārejas noteikumu. Valsts tiesību aktos nav arī pārejas noteikumu attiecībā uz trešo tirdzniecības laikposmu. Vācijas iestādes atteicās pieņemt šādu noteikumu, pamatojoties uz faktu, ka noteikumi, kas attiecas uz ceturto tirdzniecības laikposmu (2021.–2030. gads), bija izsmeļoši noteikti Savienības tiesību aktos un ka kompensācija par tiesībām, kuras skāra vairākus laikposmus, būtu likumīga tikai tad, ja to paredzētu šajā likumdošanā.

33. Pēc iesniedzējtiesas domām, nevienā no attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem nav noteikumu par kompensāciju par tiesībām, kas pārklājas vairākos laikposmos. Turklāt, gaidot tiesas lēmumus, netika paredzētas nekādas īpašas kvotu rezerves. Tas nozīmē, ka norāde par labu argumentam, ka pāreja no trešā uz ceturto laikposmu neizbeidz piešķiruma tiesības, kuras nav piešķirtas 2020. gada 31. decembrī, ir atrodama Lēmumā 2015/1814¹⁰, kas paredz, ka dažas kvotas, kuras nav piešķirtas līdz 2020. gada 31. decembrim, ir jāiekļauj “tirgus stabilitātes rezervē”.

IV. Prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā

34. Šajos apstākļos *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa) ar 2020. gada 11. jūnija lēmumu, ko Tiesa saņēmusi 2020. gada 19. jūnijā, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai ir izpildītas [Lēmuma 2011/278] 3. panta d) punktā noteiktās prasības par bezmaksas emisijas kvotu sadali, pamatojoties uz kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu, ja krāsaino metālu ražošanas iekārtā saskaņā ar Direktīvas [2003/87] I pielikumu suspensijkausēšanas krāsnī primārā vara ražošanai izmanto vara koncentrātu, kurā ir sērs, un koncentrātā esošās vara rūdas kausēšanai nepieciešamais neizmērāmais siltuma daudzums rodas galvenokārt koncentrātā esošā sēra oksidācijas rezultātā, un tādējādi vara koncentrāts tiek izmantots gan kā izejviela, gan kā sadedzināmais materiāls siltuma ražošanai?”

2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

vai tiesības uz papildu bezmaksas emisijas kvotu sadali trešajā tirdzniecības laikposmā pēc trešā tirdzniecības laikposma beigām var apmierināt ar kvotām par ceturto tirdzniecības laikposmu, ja šādu kvotu piešķiršanas tiesību esamība tiesā tiek atzīta tikai pēc trešā tirdzniecības laikposma beigām, vai arī vēl neapmierināti piešķiršanas prasījumi zaudē spēku, beidzoties trešajam tirdzniecības laikposmam?”

35. Rakstveida apsvērumus iesniedza *Aurubis*, Vācijas Federatīvā Republika un Komisija. Turklāt tās sniedza mutiskus argumentus tiesas sēdē 2021. gada 19. maijā.

V. Vērtējums

A. Par pirmo prejudiciālo jautājumu

36. Iesniedzējtiesai tās izskatāmajā strīdā ir jānosaka, vai darbība, kas sastāv no primārā vara ražošanas suspensijkausēšanas krāsnī, izmantojot “Outokumpu” procesu, atbilst “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas” kritērijiem. Pirmais iesniedzējtiesas uzdotais jautājums tāpat attiecas uz Lēmuma 2011/278 3. panta d) punkta interpretāciju, ar ko definē šo jēdzienu tirdzniecības laikposmam, kurš ilgst no 2013. līdz 2020. gadam.

37. Pamatlietā aplūkojamā procesa īpatnības rada trīs īpašas grūtības, interpretējot Lēmuma 2011/278 3. panta d) punktā iekļautā jēdziena “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta” definīciju. Pirmkārt, iesaistītā viela ir gan izejviela, gan kurināmais. Turklāt tā ir izejviela ar zemu

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2015/1814 (2015. gada 6. oktobris) par Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas tirgus stabilitātes rezerves izveidi un darbību un ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK (OV 2015, L 264, 1. lpp.).

oglekļa saturu un uz to attiecas autotermālā reakcija. Tāpēc nav *ārēja* siltuma avota un nav liela daudzuma oglekli saturoša kurināmā. Otrkārt, izmantotā kurināmā sadedzināšana notiek tikai daļēji. Treškārt, siltuma ražošana ne vienmēr ir attiecīgā materiāla izmantošanas galvenais mērķis.

38. Tomēr turpinājumā izklāstīto iemeslu dēļ neuzskatu, ka šīs īpašības neļauj izpildīt Lēmuma 2011/278 3. panta d) punkta prasības, ja krāsaino metālu ražošanas iekārta izmanto vara koncentrātu, kas satur sēru, suspensijkausēšanas krāsnī primārā vara ražošanai un ja koncentrātā esošās vara rūdas kausēšanai nepieciešamais neizmērāmais siltums galvenokārt rodas, oksidējot šajā pašā koncentrātā esošo sēru.

39. Šī interpretācija ir balstīta uz tradicionālajām interpretācijas metodēm, ko Tiesa izmanto sistēmā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai, proti, ņemot vērā ne tikai Lēmuma 2011/278 3. panta d) punkta formulējumu, bet arī Direktīvas 2003/87 un Lēmuma 2011/278 vispārējo struktūru un mērķus¹¹. Ierosinu tagad izskatīt katru no tiem pēc kārtas.

1. Burtiskā un kontekstuālā interpretācija

40. Pirmkārt, var novērot, ka, lai gan Lēmumā 2011/278 jēdziens “kurināmais” nav definēts, jēdziens “kurināmā limeņatzīmes apakšiekārta” tomēr ir definēts Lēmuma 2011/278 3. panta d) punktā.

41. Saskaņā ar šo noteikumu “kurināmā limeņatzīmes apakšiekārta” pastāv, ja “ir enerģijas un kurināmā izmantošana, saražotā galaprodukcijas un ar produkta limeņatzīmi ražošanas iekārtai nenosegtās attiecīgās emisijas neizmērāmā siltuma ražošanai sadedzinot kurināmo [..]”.

42. No šīs definīcijas izriet, ka jēdziens “sadedzināšana” var būt noderīgs, lai precīzi definētu Lēmuma 2011/278 3. panta d) punktā izmantotā jēdziena “kurināmais” nozīmi. Tomēr “sadedzināšana” Direktīvas 2003/87 3. panta t) punktā ir definēta kā “kurināmā oksidēšana neatkarīgi no tā [..], kā tiek izmantota šajā procesā ražotā siltumenerģija [..] un citas tieši saistītas darbības [..]”. Turklāt lietā, par kuru tika pieņemts 2019. gada 20. jūnija spriedums *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518), Tiesa paskaidroja, ka Direktīvas 2003/87 3. panta t) punktā minēto jēdzienu “sadedzināšana” nedrīkst reducēt tikai līdz oksidēšanās reakcijām, kas pašas rada siltumnīcas efekta gāzi¹².

43. Kā secinājumos šajā lietā paskaidroja ģenerālvokāts H. Saugmandsgors Ēes [*H. Saugmandsgaard Øe*], attiecīgie sagatavošanas dokumenti apstiprina, ka Direktīvas 2003/87 3. panta t) punkts tika iekļauts nolūkā sniegt plašu “sadedzināšanas” definīciju, kas aptvertu jebkuru kurināmā oksidāciju neatkarīgi no mērķa¹³.

44. Šajā kontekstā jānorāda, ka abos attiecīgā tiesiskā regulējuma noteikumos, kuros ir sniegta atsauce uz jēdzienu “kurināmais”, nekādā veidā netiek ierobežota šī jēdziena piemērošanas joma neatkarīgi no tā sastāva vai rakstura, tā saturošā oglekļa daudzuma, aizdegšanās veida, procesā izmantojamā kurināmā procentuālās attiecības vai attiecīgā kurināmo saturošā materiāla izmantošanas mērķa. Atšķirībā no Lēmuma 2011/278 3. panta h) punkta v) apakšpunkta noteikumiem, kuros ir sniegta tieša atsauce uz tādu oglekļa izmantošanu, kas satur piedevas vai

¹¹ Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 18. janvāris, *INEOS* (C-58/17, EU:C:2018:19, 34. un 35. punkts), un 2020. gada 3. decembris, *Ingredion Germany* (C-320/19, EU:C:2020:983, 49. un 50. punkts).

¹² 53. punkts.

¹³ Ģenerālvokāta H. Saugmandsgora Ēes secinājumi lietā *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:167, 44. punkts).

izejvielas, galvenajam mērķim, kas nav siltuma ražošana, – šķiet, ka Lēmuma 2011/278 3. panta d) punktā ir prasīts tikai tas, lai izejmateriālu un enerģijas patēriņš, produkcija un atbilstošās emisijas būtu saistītas ar neizmērāma siltuma ražošanu, izmantojot kurināmo, kas patērēts produktu ražošanai.

45. Direktīvā 2003/87 un Lēmumā 2011/278 izvirzītie mērķi palīdz apstiprināt šo īpašo interpretāciju.

2. Teleoloģiskā interpretācija

46. Kā izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras, Direktīvas 2003/87 mērķis ir izveidot emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, kuras mērķis ir samazināt siltumnīcas efekta gāzu emisijas atmosfērā līdz līmenim, kas novērš bīstamu antropogēnu iejaukšanos klimata sistēmā, un kuras galvenais mērķis ir vides aizsardzība¹⁴. Neraugoties uz to, ir skaidrs, ka šī sistēma ir balstīta uz ekonomisku loģiku, kas ikvienu tās dalībnieku mudina emitēt tādu siltumnīcas efektu izraisošas gāzes daudzumu, kurš ir mazāks nekā tam sākotnēji piešķirtās kvotas, lai pārpalikumu nodotu citam dalībniekam, kas ir radījis lielāku emisiju daudzumu nekā tam piešķirtās kvotas¹⁵.

47. Citiem vārdiem, sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienības līmenī ir ekonomisks vides aizsardzības instruments, kura pamatā ir princips “maksā piesārņotājs”. Šī instrumenta mērķis ir samazināt *globālo* piesārņojuma līmeni. Tāpēc no tā izriet, ka Lēmums 2011/278, ja iespējams, jāinterpretē tādējādi, lai atalgotu, nevis sodītu uzņēmumu, kas novērsis un samazinājis siltumnīcas efekta gāzu emisijas.

48. Šajā kontekstā nevar novērtēt par zemu stimulu mehānismu, kas ir emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas pamatā. Patiesi, viena no sistēmas funkcijām ir veicināt ieguldījumus, lai ekonomiski efektīvā veidā samazinātu oglekļa dioksīda emisijas, un tādējādi veicināt jauninājumus zemu oglekļa dioksīda emisiju panākšanai, kas palīdzētu cīņā pret klimata pārmaiņām¹⁶. Šo stimulēšanas mehānismu Savienības likumdevējs ir skaidri paredzējis, ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktu precizējot, ka sadale “rosina samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, vērību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem [un] alternatīviem ražošanas procesiem.” Ar Lēmuma 2011/278 pirmo apsvērumu uzmanība īpaši tiek pievērsta šim sistēmas aspektam.

49. Tomēr, kā jau norādīju, sistēmas ekonomiskā loģika mudina dalībnieku emitēt mazāku siltumnīcas efekta gāzu daudzumu nekā sākotnēji tam piešķirtās kvotas, lai pārdotu pārpalikumu citam dalībniekam, kurš ir emitējis vairāk par tam piešķirto kvotu daudzumu. Tādā veidā otrais dalībnieks nesamazinās emisijas, bet tam būs jāmaksā par emisijām un galvenokārt tiks sasniegts kopējais mērķis, jo pirmais dalībnieks būs samazinājis emisijas, pateicoties ieguldījumam, kura pozitīvā ietekme uz vidi turpināsies pēc pilnīgas bezmaksas kvotu atcelšanas¹⁷. Līdz tam laikam

¹⁴ Šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 20. jūnijs, *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518, 62. punkts), un 2020. gada 3. decembris, *Ingredion Germany* (C-320/19, EU:C:2020:983, 38. punkts).

¹⁵ Šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 8. marts, *ArcelorMittal Rodange et Schifflange* (C-321/15, EU:C:2017:179, 22. punkts); 2019. gada 20. jūnijs, *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518, 63. punkts), un 2020. gada 3. decembris, *Ingredion Germany* (C-320/19, EU:C:2020:983, 39. punkts).

¹⁶ Šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 12. aprīlis, *PPC Power* (C-302/17, EU:C:2018:245 27. punkts), un 2018. gada 21. jūnijs, *Polija/Parlaments un Padome* (C-5/16, EU:C:2018:483, 61. punkts).

¹⁷ Princips, ka bezmaksas emisijas kvotas pilnībā jāatceļ līdz 2027. gadam, tika nostiprināts Direktīvas 2003/87 10.a panta 11. punkta redakcijā, kas bija piemērojama šajā lietā. Tomēr šis princips tiek apšaubīts ar Direktīvas 2003/87 10.a un 10.b pantā izdarītajiem grozījumiem ar Direktīvas 2018/410 1. panta 14. punkta k) apakšpunktu un 15. punktu.

emisijas kvotu saglabāšana nav piesārņošanas atļaušanas forma¹⁸, bet peļņas gūšana no neizmantoto kvotu pārdošanas faktiski ir daļa no stimulu sistēmas, kas izveidota ar emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu¹⁹.

50. Šajos apstākļos man šķiet, ka ar Direktīvu 2003/87 un Lēmumu 2011/278 izvirzītie mērķi liek noraidīt interpretāciju, kas izslēgtu no Lēmuma 2011/278 3. panta d) punktā izmantotā jēdziena “kurināmais” tādu koncentrātu, kāds ir pamatlietā, *vienkārši* tāpēc, ka tā sadedzināšana ir tikai daļēja, vai tāpēc, ka tā izmantošanas mērķis galvenokārt nav siltuma ražošana, jo, pirmkārt, nav strīda, ka attiecīgais process noved pie ražošanas izmērāmā siltuma sadegšanas parādības, un, otrkārt un pats galvenais, šis process ir jauninājums, kas garantē siltumnīcas efekta gāzu emisiju samazinājumu, vai vismaz šķiet, ka tam ir zināms potenciāls samazināt CO₂ emisijas²⁰.

51. Pretstatā šai interpretācijai Komisija un Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka pastāv emisiju pārklāšanās un dubultas uzskaites risks, lai gan šāda pārklāšanās ir aizliegta ar vairākiem Lēmuma 2011/278 noteikumiem²¹. 2021. gada 19. maija tiesas sēdē Vācijas Federatīvās Republikas pārstāvis uzsvēra, ka Lēmumā 2011/278 nav tādu kritēriju, kas divējādi skaidrojamos gadījumos ļautu nošķirt to, kas ir kurināmais, no vienas puses, un to, kas ir izejvielas, no otras puses.

52. Man tomēr nav šādu bažu. Patiesi, nesen savos 2021. gada 3. jūnija secinājumos lietā *ExxonMobil* (C-126/20, EU:C:2021:457) paskaidroju, kāpēc es uzskatu, ka tas būtu pretrunā Direktīvas 2003/87 10.a panta un Lēmuma 2011/278 sistēmai nepiemērot hierarhiju starp dažādām līmeņatzīmēm, kas skaidri aprakstītas Lēmuma 2011/278 12. apsvērumā²².

53. Tāpēc šajā ziņā vienkārši atgādinu – kaut arī Tiesa jau vairākkārt ir nospriedusi, ka dažādu līmeņatzīmju apakšiekārtu definīcijas savstarpēji izslēdz cita citu²³, tā ir arī nospriedusi, ka Lēmumā 2011/278 ir izveidotas “*trīs rezerves pieejas* [..], lai maksimāli palielinātu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu un enerģijas ietaupījumu vismaz daļai attiecīgo ražošanas procesu”²⁴. Tāpēc ir noteikts, ka “vienīgi gadījumā, kad produkta līmeņatzīmes aprēķināt nav bijis iespējams, bet tiek radītas siltumnīcas efektu izraisošas gāzes, uz kurām attiecas emisijas kvotu bezmaksas sadale, šis kvotas ir jāpiešķir, pamatojoties uz trim citām, tā sauktajām alternatīvajām pieejām *atbilstoši izveidotajai to hierarhijai*”²⁵. Šīs hierarhijas pastāvēšana novērs dubultās uzskaites risku.

3. Secinājums par pirmo jautājumu

54. Līdz ar to, balstoties uz Lēmuma 2011/278 3. panta d) punkta burtisku, kontekstuālu un teleoloģisku interpretāciju, jāsecina, ka šis noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka prasības par bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu, pamatojoties uz “kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu”, ir

¹⁸ Šajā nozīmē (netieši) skat. spriedumu, 2013. gada 17. oktobris, *Billerud Karlsborg and Billerud Skärblacka* (C-203/12, EU:C:2013:664, 32. punkts).

¹⁹ Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 12. aprīlis, *PPC Power* (C-302/17, EU:C:2018:245, 27. punkts).

²⁰ Pēc manas izpratnes par attiecīgo procesu, kā to paskaidroja *Aurubis* un iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, un tāpēc tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

²¹ Šajā ziņā skat. Lēmuma 2011/278 6. panta 2. punktu, 7. panta 7. punktu un 8. panta 5. punktu un spriedumu, 2016. gada 8. septembris, *Borealis* u.c. (C-180/15, EU:C:2016:647, 69. un 70. punkts).

²² Skat. manus secinājumus, 2021. gada 3. jūnijs, *ExxonMobil* (C-126/20, EU:C:2021:457, 79.–87. punkts).

²³ Šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 8. septembris, *Borealis* u.c. (C-180/15, EU:C:2016:647, 62. punkts); 2018. gada 18. janvāris, *INEOS* (C-58/17, EU:C:2018:19, 29. punkts); 2019. gada 20. jūnijs, *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518, 104. punkts), un 2020. gada 3. decembris, *Ingredion Germany* (C-320/19, EU:C:2020:983, 68. punkts).

²⁴ Spriedums, 2016. gada 8. septembris, *Borealis* u.c. (C-180/15, EU:C:2016:647, 67. punkts). Mans izcēlums.

²⁵ Spriedums, 2018. gada 18. janvāris, *INEOS* (C-58/17, EU:C:2018:19, 30. punkts). Mans izcēlums.

izpildītas, ja krāsaino metālu ražošanas iekārtā saskaņā ar Direktīvas 2003/87 I pielikumu suspensijkausēšanas krāsnī primārā vara ražošanai izmanto vara koncentrātu, kurā ir sērs, un koncentrātā esošās vara rūdas kausēšanai nepieciešamais neizmērāmais siltuma daudzums rodas galvenokārt koncentrātā esošā sēra oksidācijas rezultātā, un tādējādi vara koncentrāts tiek izmantots gan kā izejviela, gan kā sadedzināmais materiāls siltuma ražošanai.

B. Par otro prejudiciālo jautājumu

55. Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai tiesības uz bezmaksas emisiju kvotām trešajam tirdzniecības laikposmam, kuras tiesa ir noteikusi tikai pēc šī tirdzniecības laikposma beigām, var nodrošināt ar bezmaksas emisiju kvotām ceturtajam tirdzniecības laikposmam.

56. Šis jautājums ir tieši tāds pats kā piektais jautājums lietā *ExxonMobil* (C-126/20).

57. Mans vērtējums šīs lietas secinājumos ļauj man secināt, ka uz šo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši. Tā kā Tiesa vēl nav pasludinājusi spriedumu, atļaušos saglabāt šo interpretāciju un atsaukties uz saviem iepriekšējiem secinājumiem, lai saņemtu papildu skaidrojumu²⁶.

VI. Secinājumi

58. Attiecīgi, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa, Vācija) uzdotajiem jautājumiem atbildēt šādi:

- 1) Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, 3. panta d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasības par bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu, pamatojoties uz “kurināmā limeņatzīmes apakšiekārtu”, ir izpildītas, ja krāsaino metālu ražošanas iekārtā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, I pielikumu suspensijkausēšanas krāsnī primārā vara ražošanai izmanto vara koncentrātu, kurā ir sērs, un koncentrātā esošās vara rūdas kausēšanai nepieciešamais neizmērāmais siltuma daudzums rodas galvenokārt koncentrātā esošā sēra oksidācijas rezultātā, un tādējādi vara koncentrāts tiek izmantots gan kā izejviela, gan kā sadedzināmais materiāls siltuma ražošanai.
- 2) Tiesības uz papildu bezmaksas emisijas kvotu sadali trešajā tirdzniecības laikposmā var piešķirt pēc trešā tirdzniecības laikposma beigām ar kvotām par ceturto tirdzniecības laikposmu, ja šādu kvotu piešķiršanas tiesību esamība tiesā tiek atzīta tikai pēc trešā tirdzniecības laikposma beigām. Tiesības attiecībā uz trešo tirdzniecības periodu nezaudē spēku, kad beidzas minētais tirdzniecības periods.

²⁶ Skat. manus secinājumus, 2021. gada 3. jūnijs, *ExxonMobil* (C-126/20, EU:C:2021:457, 89.–98. punkts).